

TACK FÖR ATT NI INTE GLÖMMER OSS

Bild från byn Polnovat i Sibirien

Chanterna och manserna bor i västra Sibirien längs floden Ob och dess bifloder. Bibelöversättning pågår till båda språken.

Lilia, en mansikvinna berättar: ”Mitt folk vet ingenting om Gud och kan därför inte vända sig till Honom. Men det finns många som längtar efter Gud. Det gjorde ju jag själv redan som barn. Även om ingen talade om Gud kände jag att någonstans måste det finnas en Högsta Gud som kan hjälpa.

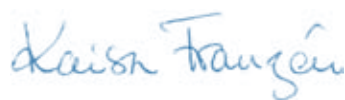
Pappa drack mycket och när jag var ett och ett halvt år drunknade han i floden. Vi var många barn, jag var den elfte. Mamma kunde inte själv ta hand om oss och så hamnade vi på internat. Där längtade jag hem och bad till den Högste om att få komma hem till mamma. Ett under skedde och jag kunde åka hem.

Jag avslutade skolan, gifte mig och vi bosatte oss i byn Sosva. I mitt hjärta fanns det ändå hela tiden ett tomrum. Jag längtade efter Gud. Jag visste bara inte hur man skulle närma sig Honom. Senare flyttade några kristna in i vår by och de började ha andliga möten. De bjöd också mig att komma med. Jag gick även om jag var väldigt rädd – jag visste ingenting om dem. Där hörde jag Guds kallelse – Herren själv hittade mig. Ett år därefter döptes jag i floden Sosva.

Jag var förbryllad när Marja Taivassalo från Institutet för Bibelöversättning kom till Sosva och berättade att man översätter

Bibeln till mansiska. För oss manser är det någonting helt nytt att Gud talar vårt språk! I somras spelade IFB in evangelietexter och man bad mig att läsa dem. Det gjorde jag gärna.

Jag vill ge evangelieböcker och ljudböcker till mina släktingar. Det är viktigt att Bibeln översätts och att den trycks och att inspelningar görs. Vårt folk behöver de Goda Nyheterna. Jag tackar Gud för att ni inte har glömt oss.”

Kaisa Franzén

Månadens projekt

Stöd översättning till chantiska och mansiska med din gåva till månadens projekt!